

Albrecht Joachim Krakevitz von

Programma Funebre Qvo Rector Academiae Rostochiensis Albertus Joachimus von Krakevitz ... Ad Exeqviarum ... Catharinæ Königjæ, B. Domini Georg. Niehenckii ... Relictæ Viduæ A Liberis In Maximo Luctu Versantibus hodie parata Cives Academicos ... convocat . [P.P. Sub Sigillo Univers. Rostoch. die XI. Septembr. Ao. MDCCXV.]

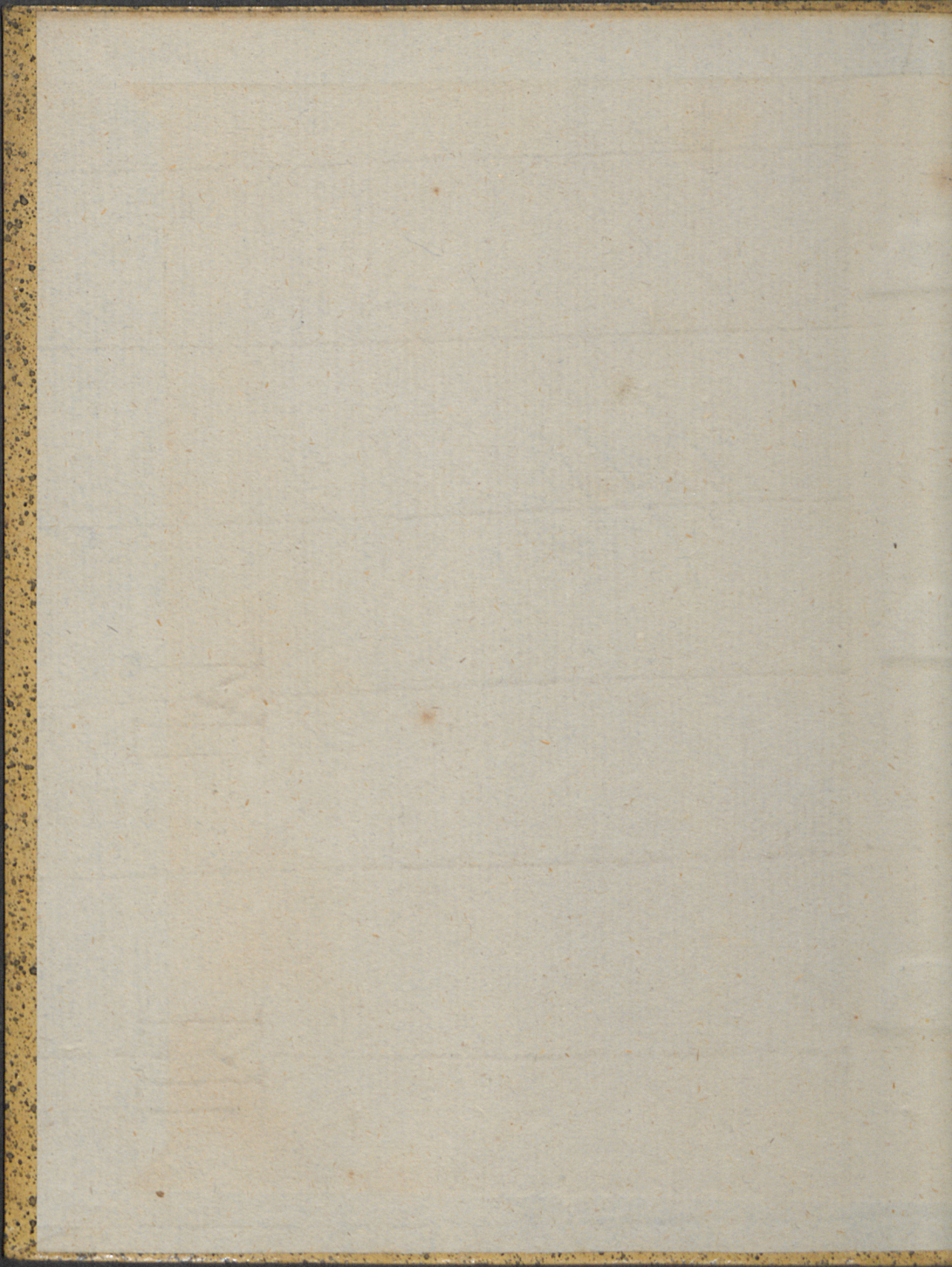
Rostochii: Weppling, [1715]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn76663549X>

Druck Freier Zugang

Krakevitz, A. J. v.,
in C. König,
uxor. G. Niehenck.
R. 1715.

108.

PROGRAMMA FUNEBRE

QVO

RECTOR. ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

ALBERTUS JOACHIMUS

von Grafeviß /

S. S. Th. Doctor & Prof. Publ. Consil. Ducal. Consil.
& Distr. Meckl. Superintendens

AD

Exeqviarum solennia

*Nobilissimæ, omnique sui sexus virtutum
apparatu Ornatissimæ Matronæ*

CATHARINÆ

KÖNIGIÆ,

B. DOMINI

GEORG. NIEHENCKII,

quondam Magistri Præcellentissimi, ad ædem
Teran-Marianam Pastoris Primarii & Rev. Ministerii
Rostoch. Senioris Gravissimi
RELICTÆ VIDUÆ

A LIBERIS IN MAXIMO LUCTU VERSANTIBUS
hodie parata

Academicos Omnes Singulosque
officiose ac humanissime convocat.

R O S T O C H I I ,

Typis JOH. WEPPLINGII, SEREN. PRINC. & ACAD. Typogr.

Memoratu digna sunt

Salomonis verba, quando de Muliere strenua ac proba Prov. XXXI. v. 25. scribit;

וְהָיָה לַיּוֹם אַחֲרָיו וְהָיָה לַיּוֹם אַחֲרָיו *Lutherus* transtulit: Und wird hernach lachen. Vel ut alii vertunt;

Et ridebit in die novissimo. Faci-

le interpretibus largior assensum, hic non intelligi *risum* temerarium levem ac futilem, qvales honestæ Matronæ non in commendationem cederet sed in probum ac dedecus: Potius insinuat Regum sapientissimus, prudentem qvandam animositatem, & statum securum, in qvo mulier virtuosa nulla, pertimescit pericula, nullaqve horret imminencia mala. Certissima quippe est, solem gratiæ divini lucere supra caput suum, & Fortissimum Israelis Custodem Defensorem suum esse Promptissimum; Serena itidem fruitur conscientia, cumque de omnibus bene meruerit, qvorumcunqve hominum sibi pollicetur favorem atque amorem. Lætatur in Deo Domino suo & ad exemplum Mariæ exultat anima ejus in Christo Salvatore suo. Similiter nullæ mihi sunt causæ, recedendi à communi Interpretum sententia, quæ per *diem novissimum* omnie intelligit tempus, qvoad præsens & fervidum virtutis studium subsequitur. Etiam si enim, mulieres omnibus virtutibus fulgentes, qvamdiu mortale nondum exuerunt corpus, frequenter conspiciantur ab omni risu remotæ; tamen *ut morientes vivunt, & ut tristes semper gaudent.* 2. Cor. VI. 9.

10. Siquidem regnum DEI, quod in ipsis est, *justitia est, & pax & gaudium per Spiritum S.* Rom. XVI. 17. Præprimis autem hic risus omnium maxime est perfectus in ipso mortis & ultimi judicii die. Unde R. Salomo non incongruas habuit meditationes, quando verba: *Et ridebit in die novissimo;* Sic exponit: *Universo vitæ suæ spatio triumphabit læta ob extremum vitæ suæ diem, qui honorifico nomine gloriæ insignis erit;* Sic enim אחרון יום diem ultimum aut extremum notat Neh. VIII. 18. Ubi dicitur: *Legebat Esra in libro legis quotidie, inde à die primo ער היום usq. ad diem ultimum.* Et Es. XXX. 8. *Inscribe hoc tabula apud eos, & in libro exara ipsum, ut sit ליום אחרון in diem ultimum, in sempiternum usque in seculum.* Haud itaque aberravero à vero, si dixerò: Mulierem virtuosam, tunc potissimum summo affici gaudio, cum ultima imminet vitæ hora, quæ omnis miseræ finem promittit exoptatissimum, diuque desideratum, & æterna eademque nunquam cessatura instare gaudia significat. Experta est, & quidem ante octiduum, utramque felicitatem, jam in Cælo Beatorum ridens & exultans, rarioris pietatis Matróna CATHARINA KÖNIGIA, B. DN. GEORGII NIEHENCKII, Philosophiæ quondam Magistri Præcellentissimi ad Ædem S. Marianam Pastoris Primarii & Rev. Ministerii Rostochiensis Senioris Meritissimi, relicta Vidua. De qua asseverare ausim, quod per omnes vitæ suæ dies Virtuosissimæ Uxoris à Salomone depictæ gesserit imaginem veram vivamque. Quare omnino meretur, ut memoria ejus Posteris tradatur.

tradatur, quo aliis sui sexus exemplo esse queat,
qua incedendum ipsis via sit. Ad ortum itaque
pie demortuæ nostræ CATHARINÆ NIE-
HENCKIÆ quod attinet, vitali hac aura frui cœ-
pit in Celeberrima Urbe Gryphica, Dicafterio,
Consistorio & Academia quam maxime Inclyta,
anno recuperatæ salutis MDCLIV. die XXV. Maji,
hora sexta matutina. Quodsi ex Majoribus fama
illustribus sanguinem traxisse gloriosum non minus
est quam gratum. Nostra certe in eo felicissima
fuit, quod Viris ob summa in Republicas, Eccle-
siasticam, Civilem & Literariam merita Famige-
ratissimis, suas debuerit natales. Patrem etenim habuit
Virum maxime Reverendum Amplissimum & Ex-
cellentissimum Dn. JOHANNEM FRIDERICUM
KONIGIUM, S. S. ThD. & Prof. in hac Alma Duca-
lem Primarium, Consistorii Ducalis Assessorem
Gravissimum, nec non Ecclesiarum Mecklenburgici
Districtus & Ducatus Raceburgici Superintendentem
summè meritum, cujus memoriam ab omni obli-
vione vindicabit Compendium Theol. Positivæ,
tanto cum ardore ab omnibus purioris Theologiæ
æstimatoribus exceptum, ut vix hodie quispiam in-
veniatur, qui hunc libellum maximo non habeat in-
pretio. Matrem vero exosculata & venerata est quo-
usque spiravit, MARGARETHAM RHAWEN,
Matronam pietate, probitate & ætate venerandam,
quæ post Dilectissimi sui Königii obitum nupserat
Dn. ZACHARIÆ GRAPIO primum quidem in
hac Univerfitate nostra Professori Ducali Philosof
Ration. postmodum Phys. & Metaph. Professori Sena-
torio & ad D. Petri Pastori, ultimum Theol. Do-
ctori

tiori & Prof. Duc. Districtusqve Ecclesiastici Me-
 cklenb. Superintendenti, de singulis officiis excel-
 lentissime Merito, cujus conjugali societate jam
 dudum orbata, aliosqve casus tristiores experta,
 tandem in gravi sua senectute hanc Filiam suam
 morte extinctam dolet ac luget acerbissime. Cui
 eo fortiora opto solatia, qvo intensiori eandem pro-
 sequi & amore & veneratione jubeor, ob affectum
 fere maternum, qvo me à decimo atatis meæ an-
 no in hunc usqve diem sine ulla complexa est inter-
 ruptione. *Avus Paternus* Defunctæ contigit Vir
 Prudentissimus ac Spectatissimus Dn. MARTINUS
 König / Civis Dresdenfis & Mercator Primarius.
Avia Paterna fuit Fœmina Nobilissima variisque
 virtutum generibus Fulgentissima, MARTHA
 Danzgeschivvit. *Proavum Paternam* ex uno latere ha-
 buit Virum Plurimum Reverendum & tam pietate
 quam doctrina Eximium, Dn. JOHANNEM KÖ-
 NIGIUM, Pastorem Urbis Dresdenfis Meritissi-
 mum. *Proaviam Maternam*, Matronam piissimam
 Lectissimamqve MAGDALENAM BALDUINAM.
Proavam Paternam ex altero latere nacta fuerat Vi-
 rum Nobilissimum, Amplissimum & Consultissi-
 mum Dn. FRIDERICUM Danzgeschivv / Serenif-
 simi Electoris Saxonici Consiliarium Eminentissi-
 mum, cujus uxor adeoque Nostræ *Proavia* exti-
 tit Nobilissima ANNA Gyservit. Ad Mater-
 nam me convertens lineam, non minores respec-
 tu meritorum & nominum offendo Majores. *A-
 vum* siquidem *Maternum* coluit Summè Rever. Excel-
 lentissimum atque Amplissimum B. Dn. BALTH-
 RAUW. S.S. Theol. Licentiatum, primum in Acad.

Gryphica Theol. Prof. Publ. Confist. Adfessorem &
Ædis Marianæ Pastorem Vigilantissimum, tandem
Rev. Ministerii Stralsundensis Superintendentem,
præclarissime Meritum. *Avia* vero ex mea nomi-
nanda est profapia CATHARINA von Kralevitz/
propriis virtutibus nemini facile cedens. *Proavum*
prioris lineæ fuisse novimus, Illustrem, Excellentif-
simum ac Consultissimum Virum, AUGUSTI-
NUM RHAW, Jctum PHILIPPI JULII, Se-
renissimi Pomeranorum Ducis, Cancellarium, simul-
que in Academia Gryphiswaldensi jurium Professo-
rem Celebratissimum. Posterioris lineæ *Proavum*
mecum habuit Gente non magis ac mente Generosum,
Virum Maxime Reverendum, Amplissimum atque
Excellentissimum Dn. BARTHOLDUM von Kra-
levitz / Equitem Pomeranum, Theol. D. & Prof.
Primarium apud Gryphiswaldenses immortaliter be-
ne meritum, Consistorii Regii Præsidem, totius Po-
meraniæ Rugiæque Superintendentem Generalem,
orthodoxiæ pietatisque Assertorem & Vindicem ma-
xime strenuum. Quis dubitaret, ex sanguine
tot Inclytorum Majorum prognatam NIEHEN-
KIAM nostram nobilem quoque traxisse indolem,
præprimis cum nullum sit dubium, magnum KO-
NIGIUM, qui tot Ecclesiis gubernandis præerat, suæ
quoque Natæ Lectissimæ sollicitè prospexisse, ac-
cedente cura & educatione Matris omnia pie ac cir-
cumspecte gerentis ac providentis? Prima cura Utri-
usque parentis fuit, ut in peccatis nata per baptismi
aquas purgata communionem Sanctorum ingrederetur:
quam mox cum annis cresceret, excepit sollici-
tudo, ut optimis quibuscunque virtutibus Eadem
innutrita,

innutrita, Deo & hominibus semper amabilis appa-
reret ac existeret, hinc Dei agnitionem & reverenti-
am, tanquam omnium virtutum semina ac funda-
menta eidem studiosissime instillarunt, nec quid-
quam omiserunt ejus, ex quo sexus seqvior sua nan-
cisci potest ornamenta & decora: Qualia etiam in
omni vitæ suæ statu tam feliciter expressit, ut si omnia
hic repetenda essent, Programma hoc suos multum
excederet terminos: Erunt tamen extantiora omni-
no commemoranda. In *statu Virginitatis* maternis
oculis se nunquam subduxit, nisi forte filialem obe-
dientiam exigent mandata omni reverentia &
promptitudine exeqvenda. Otio vel inutilibus cir-
cumambulationibus tempus terere nequaquam ad-
fuita erat, sed vel manibus artificiosè sciteqve labora-
bat, vel, quibus materna sublevari poterant, occupatio-
nes sollicite curabat. Præprimis vero illa meditata
tur quotidie, quibus ad Veri Numinis cultum in-
structior vel aptior reddi poterat & non in templis
tantum publice sed privatis quoque Parentum in ædi-
bus, quoties occasio ferebat, precibus & gratiarum
actionibus DEO persolvendis intenta erat. Et hæc
laudatissima pietas ejus, sororio quasi vinculo cum
probitate ceterisque virtutibus quam plurimis con-
nexa, amorem ei conciliavit Dn. M. GEORGII
NIEHENCKII, t. t. Scholæ Oppidanæ Rectoris de
Scholastica juventute egregie merentis, qui post lu-
ctum ob prioris Conjugis KLEINSCHMIDIANÆ
mortem sibi excitatum, novi thori solamina qua-
rens, mutuum Nostræ *Königle* amorem ambire stu-
duit & non ambiit solum, sed & exambiit. Atque
sic Conjugalem statum iniit, in nuptiis Anno

MDCLXXVII,

svp

MDCLXXVII circa festum Michaelis auspiciatissime celebratis, qui etiam usque ad annum proxime elapsam MDCCXIV. atque sic per triginta & septem annos varias quidem inter vicissitudines, sub favore tamen Altissimi, Conjugatis invicem suavissime conspirantibus, duravit. In hoc statu Filios Filiasque amplectari potuit utriusque parenti varia recreationum genera literaliter suppeditantes Natu primus est GEORGIUS FRIDERICUS, S. S. Theol. Doctor Celeberrimus, Ecclesiae Gothoburgensium Germanicae Pastor Primarius nec non Consistorii Regii Adfessor, qui sibi apud Suecos atque ac Germanos magnam conciliavit venerationem. Matrimonium contraxit cum AGNETA CATHARINA SIRICIA, Theol. quondam in hac Universitate Doctoris ac Prof. Distr. Rostoch. Superint. nec non Concionat. Aulici Gustrov. & Consil. Eccl. longe meritissimi Filiam laudatissimam decentissimamque, sacri tamen conjugii pignoribus hactenus destitutus. Secundus in ordine Filiorum est, JOHANNES BALTHASAR, Philosophiae Magister Fulgidissimus, & S. S. Ministerii Candidatus Dignissimus, qui Patri suo, ingravescente senectute, quoad sacros in templo Mariano sermones, ingens extitit levamen atque solatium; quam pietatem Deus suo tempore gratiosissime remunerabitur. Tertius est AUGUSTINUS BARTHOLDUS, Mercator hujus Civitatis Praestantissimus atque Dextrimus. qui anno MDCCXII. connubio sibi junxit ANNAM BARBARAM à WINDESHEIM, Pastoris quondam Anclamensium Filiam optime educatam & pulcerrimis sui sexus dotibus ornatam, ex
MDCCXII
qua

qua natum quidem vidit filiolum, sed mox ex vi-
vis decedentem, quem tamen exceperunt gemelli
GEORGIUS VITUS HENNING, & JOHAN-
NES FRIDERICUS sexto post partum mense vario-
lis extinctus. Quartus CHRISTIANUS HEN-
RICUS Juvenis Florentissimus qui Oeconomicis
hodie delectatur studiis. Quintus in partu extin-
ctus, licet in terris nullum consequutus fuerit no-
men, suum tamen in Cælo Beatorum invenit lo-
cum, ampliorem nominis celebritatem non deside-
rans. Prima inter filias fuit ANNA, quæ in casu
necessitatis baptizata, confestim melioris civitatis
civis facta est. Secunda MARGARETHA ELI-
SABETHA hæctenus innupta incomparabiliter de
utroque meruit Parente, dum quævis ipsis præsti-
tit ministeria, Virgo omnibus virtutum ornamen-
tis condecoratissima. Tertia SOPHIA MARGA-
RETHA amplexibus Maritalibus Viri Summe Re-
verendi atque Amplissimi Dn. CHRISTOPHORI
CONRADI GOERITZII, S. S. Th. Doctoris &
Prof. Publ. Regiomont. Archi-Pastoris itidem Weh-
laviensis meritissimi, Parentibus bene ovantibus
data, est iisdem per mortis imperium iterum
erepta, postquam trina sobole suum exhilaraverat
Gœritzium, quæ tamen omnis nullam Eidem
afferre potuit solatium; dum ultima ipsis in nata-
libus cum matre extincta, & secunda primo post
Matris obitum anno Eandem secuta, prima vero
ipsa sub nativitate demortua. Qualem Nostra in
statu *Conjugali* se gesserit, paucis hic attingam.
Rei familiaris curas fortiter sustinuit, studium ipsi-
us continuum fuit benefaciendi Marito suo; hocque

B

pro-

præstabat blandis alloquiis; consolationibus; honore
ac reverentia aliisque modis, quibus vel mariti va-
letudinem commodiorem; vel animum ipsius tran-
quilliorum reddere poterat; è contra præcavebat
ac amoliebatur sedulo, quæ Conjugi molestiam
creare vel incommoda parere poterant existimati-
oni aut valetudini ipsius. In educandis liberis fi-
delissimam Marito navabat operam, vicinis quo-
que & amicis nunquam denegabat sua officia, in
omnibus negotiis amabat & simplicitatem & integri-
tatem, humilis erat in verbis & gestibus, in modum
peregrinum vestibibus Attalicis fimbriatis aut leg-
mentatis exornari aversebatur, ornatum cordis ap-
petens non corporis. Quæcumque ipsi obtingebant
adversa, patienter tolerabat, rebus prospere succe-
dentibus animum nequaquam efferebat, sua sorte
semper contenta, in pauperes & afflictos mansiva ac
benigna. Cum *viduitatis* statum superiori anno
ingrederetur & per plures jam annos adversa cum
valetudine colluctata esset, animum nullatenus abje-
cit, sed majori cum sollicitudine cœlestia anhelavit,
sacra oratoria frequentavit & quamdiu quædam super-
fuerunt corporis emaciati vires, publicis se nunquam
subtraxit Sanctorum conventibus; ex quo autem tem-
pore domo amplius egredi haud licuit, multis sæpe
lacrymis suas coram DEO in cubitorio suo effudit
preces, cumque filius JOHANNES BALTHA-
SAR aliquando superveniens causam lacrymarum
indagasset, respondit, se Psalmum decimum absque
singulari cordis commotione legere haud potuisse.
In precibus suis matutinis & vespertinis beatam enixe
expetebat *ἀνάλυσιν*; ultimis vitæ temporibus fre-
quen-

quenter hoc repetens suspirium: Ich wetsß ein besser
Leben/ da meine Seel fähret hin/ des freu ich mich gar
eben/ sterben ist mein Gewinn. Tandem, cum ipsa
preces recitare non amplius valeret, liberis suis injun-
xit, ut sibi precandi formulis præirent, quod us-
que ad extremum halitum sic fieri voluit. Biduo
ante placidum suum excessum Domin. XI. post Trin-
Absolutionem & Sacram Evcharistiam summa cum
devotione accepit, per manus Viri Religiosissimi, Dn.
D. SENSTIL. Ceterum, an mortis proxime in-
stantis ediderit præsentia? Affirmarem ferme, dum
penultima vitæ suæ hebdomade liberos suos hoc mo-
do allocuta est: Künftige Woche werdet ihr und ich
etwas neues erfahren. Quæ verba etiam die lunæ
biduo ante mortem suam repetiit: Cumq; liberi hæc
curatius percontarentur, nil aliud responsi loco dedit
quam hoc: Wir werden recht was neues zu wissen be-
kommen/so wir noch nicht gewußt. Interim hac ipsa die
simul mentem suam sic exposuit: Nun habe ich meine
Kinder Gott befohle/nun wil ich auch nirgends mehr für
sorgen. Ingruente nocte, cum filius JOHANNES BAL-
THASAR Eidem valedicturus commendaret Salva-
toris nostri memoriam & imprimis verba Cantici:
Wenn ich einmahl soll scheiden so scheid nicht von
mir &c. Nostra reposuit: Das will ich thun wie bis-
hero. Sequenti die corpore omnibus ferme viribus
exhausto, Adstantium requirebantur preces, quibus
etiam præsto erat Vir Admodum Reverendus atq;ve
Amplissimus Dn. D. SENSTIUS qui morienti quoque
ultimam impertitus est benedictionem, quod amo-
ris officium Beatæ exhibitum NIEHENKIANA Po-
steritas grato semper animo ac ore celebrabit. Nec

minus se obstrictos profitentur Defunctæ hæredes Vi-
ro Præ-Nobilissimo Experientissimo atqve Excellen-
tissimo DN. JOH. ERNESTO SCHAPERO Medicæ
Facultatis Professori Seniori dudam Celebratissimo,
Serenissimi Ducis Mecklenburg, Regen. Archiatro
& Consil. Aulic. Splendidissimo, Fautori nostro Æsti-
matisimo & Collegæ Honoratissimo, qui per plures
annos NIEHENKIAM nostram optimis medicamentis
erexit ac per DEI gratiam in vita conservavit. Morbū De-
functæ Ipse Excellentiss. Dn. SCHAPERUS ita delineavit.

*Ad morbum B. N. attinet Phthisis erat eaq, chronica, qua valde ema-
ciata quidem multisq, insuper atque sæpius hystericæ & scorbuti sympto-
matibus exercitata nihilominus per multos annos superstes fuit, usq,
dum morbi magnitudine & symptomatum vehementia viribus jam tunc
paucis, prorsus iis exueretur, quibus consumptis mori i placida suæcum-
bebat, qualis Phthisicis solet esse consueta. Non quidem ridentem
observarunt Adstantes, cum morti succumberet NIEHENCKIA,
quod contigit hora 2. pomeridiana die tertio hujus mensis, cum
tristior campanarum strepitus Funebri Quistorpiano per integram
Civitatem parentaret; Bono tamen semper fuit animo & in ultimo
mortis agone; quo feliciter superato, ad cœlestia pervenit gaudia,
quorum præstantiam & magnitudinem per aliqualem quidem præ-
gustum in hac mortalitate cognoscere, exprimere tamen non licet.
Faxit Clementissimum Numen ut & nos omnes temporibus nobis
constitutis experiamur diel novissimi delicias. Inprimis vero ea-
rundem svavissimo sensu afficiat Defunctæ Matrem Mœstissimam &
qvotqvot acerboribus hodie funus ejus prosequuntur lacrymis.
Nostrum interea exigit officium, Civis Optimi, ut mœrore oppres-
sam Familiam NIEHENCKIANAM nostris erigamus solatiis, quod
fieri potest, si salutem ejus devotis DEO commendemus precibus
& pro nostris procuremus viribus, præsertim ingens afferemus Ad-
ficiis levamen, si nostrum viderint Funeris Desideratissimi com-
tatum frequentiore, ad quem Vos omnes & singulos
peramanter ac officiose convoco.*

*P. P. Sub Sigillo Univers. Rostoch. die XI. Septembr. Ao. MDCCXV.
Convenient hora I. pomerid. in Aede D. Mariæ Sacra,*

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK.

Emoratu di

Salomonis verba
Muliere strenua
Prov. XXXI. v
קח ליומ אחרון
transtulit: Und
lachen. Vel ut al

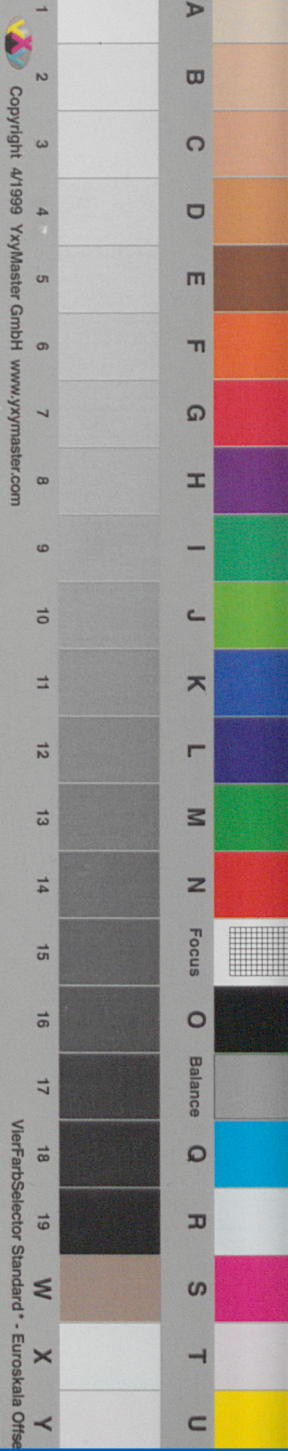
Et ridebit in die nov

le interpretibus largior assensum, hic
risum temerarium levem ac fulem, q
Matronæ non in commendationem c
probrum ac dedecus: Potius insinua
pientissimus, prudentem qvandam a
& statum securum, in qvo mulier vi
pertimescit pericula, nullaqve horret
mala. Certissima quippe est, solem
næ lucere supra caput suum, & Forti
lis Custodem Defensorem suum esse Pro
Serena itidem fruitur conscientia, cum
bus bene meruerit, qvorumcunqve h
pollicetur favorem atque amorem.

Deo Domino suo & ad exemplum Mari
nima ejus in Christo Salvatore suo.
nullæ mihi sunt causæ, recedendi à c
terpretum sententia, quæ per diem
mine intelligit tempus, qvod præsens
virtutis studium subsequitur. Eti
mulieres omnibus virtutibus fulgente
mortale nondum exuerunt corpus, frec
spiciantur ab omni risu remotæ; taine
tes vivunt, & ut tristes semper gaudent.

73

ROSTOCK
UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK
VERLAGS- & DRUCKEREI
G. H. W. B. R. O. S. T. O. C. K.

110. Siquidem regnum DEI, quod in ipsis est, *justitia est, & pax & gaudium per Spiritum S.* Rom. XVI. 17. Præprimis autem hic risus omnium maxime est perfectus in ipso mortis & ultimi judicii die. Unde R. Salomo non incongruas habuit meditationes, quando verba: *Et ridebit in die novissimo;* Sic exponit: *Universo vitæ suæ spatio triumphabit læta ob extremum vitæ suæ diem, qui honorifico nomine gloriæ insignis erit;* Sic enim אחרית יום diem ultimum aut extremum notat Neh. VIII. 18. Ubi dicitur: *Legebat Esra in libro legis quotidie, inde à die primo ער היים* Et Es. XXX. 8. *Inscribe hoc tabula apud eos, ut exara ipsum, ut sit ליה* *perpetuum usque in seculum.* *Uero, si dixerò: Mulierissimum summo afficiet vitæ hora, quæ optatissimum, eademque nunciat. Experta utramque felicitatis & exultans, RINA KÖNIGENCKII; Phis Præcellentissimi ad auctoris Primarii & Rev. Mitis Senioris Meritissimi, relicta qua asseverare ausim, quod per vitæ suæ dies Virtuosissimæ Uxoris à Salomone depictæ gesserit imaginem veram vivamque. Quare omnino meretur, ut memoria ejus Posteris tradatur*

